

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Listopad 2016

Editorial

Je tu éra Donalda Trumpa. Jeho vítězství je po brexitu dalším projevem toho, že v mnoha koutech světa panuje protiglobalizační nálada, a zdá se, že tento trend nevyhnutelně povede k vyšší míře ekonomického nacionalismu. Ten zřejmě stojí i za pomalým postupem jednání o Transatlantickém investičním a obchodním partnerství.

Dopady budou také patrné v oblasti daní, zejména převodních cen, u nichž vlády jednotlivých zemí s výjimkou Irska zaujímají ve snaze maximalizovat daňové výnosy čím dál tím agresivnější postoje. Mezinárodní systém zmírňující ekonomické dvojí zdanění způsobené transferpricingovými úpravami základu daně je přes snahy o zlepšení pomalý a neefektivní. Podle některých komentátorů jsou případy, jako je ten společnosti Apple či jiných amerických technologických gigantů, důkazem přetrvávajícího ekonomického konfliktu mezi EU a USA. Příkladem může být i pokuta ve výši 14 miliard dolarů, kterou se ministerstvo spravedlnosti USA snaží uvalit na Deutsche Bank za obchody s cennými papíry.

Navzdory aktuálnímu negativismu je však v dlouhodobém horizontu stále důvod k optimismu. Přeshraniční ekonomická spolupráce je natolik zakořeněná každodenní realita, že se zdá nemožné, aby ji kdokoli, včetně amerického prezidenta, zvrátil. Je daleko pravděpodobnější, že aktuální fáze ekonomického populismu je jen dočasný experiment, od kterého se upustí, jakmile vyjde najevo, že škodí prosperitě. Mezitím doufejme, že Česká republika dokáže být v bouřlivějším světě relativně bezpečným přístavem. Není samozřejmě zcela imunní vůči populistickým a nacionalistickým tendencím, které se mohou projevat i v daňové rovině. V širším kontextu se ale zdá, že se svým statutem země se stabilní otevřenou ekonomikou, jež vítá obchod a investice, je Česko spokojené. Kéž mu to dlouho vydrží!



Patrick Leonard

Partner
KPMG Česká republika

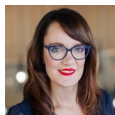
2 | Daňové a právní aktuality – listopad 2016

Kudy se dále vydá zdanění příjmů?

Diskuze ohledně dlouhodobě očekávaného nového zákona o daních z příjmů opět nabírají na intenzitě. Materiál nově vydaný ministerstvem financí poodhalil některé prvotní úvahy o tom, jakými směry by se nová úprava mohla ubírat.



Martin Šandera
kpmg@kpmg.cz



Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Ministerstvo financí vydalo v minulých dnech záměry prvního řešení nového zákona o daních z příjmů. Dokument nazvaný *Souhrn řešení inovace regulace zdanění a zpojistnění příjmů* je v zásadě teoretický a koncepční. Neobsahuje konkrétní návrhy na změny zákona, přesto naznačuje (zatím alespoň některé) cesty, kterými by se mohla daň z příjmů vydat. Deklarovaným cílem je modernizace, zjednodušení a vyčištění právní úpravy, a také posílení principu daňové neutrality.

Záměry ministerstva financí ukazují, že daňoví poplatníci by se mohli teoreticky dočkat zajímavých zjednodušení nebo i naprostých novinek, z nichž za zmínku stojí například následující:

- Rozdělení zákonné úpravy zdanění příjmů na dva samostatné zákony.
- Snížení počtu odpisových skupin na tři se zavedením možnosti skupinového („poolového“) odpisování podle druhu majetku.
- Snaha zjednodušit problematiku vymezení technického zhodnocení. Přelomovým, ale účinným návrhem, který by zcela odstranil mnohdy vleklé úvahy, co je ještě oprava a co už je rekonstrukce, je stanovení procentuální hranice vstupní ceny. Ta by určovala, odkdy by se jakýkoli zásah (tedy i případná oprava) považoval za technické zhodnocení.
- Často skloňovaná daň při odchodu (exit tax), kde se ministerstvo nebrání širší aplikaci, než která by bylo pro Česko povinná na základě legislativy EU.
- Snaha odstranit některé koncepční neduhy současné úpravy. Jedním příkladem za všechny může být jednoznačné vymezení, zda lze určitý daňový režim použít jen pro český institut nebo i na jeho zahraniční ekvivalent.

Záměry naopak zatím nereflektují novinky na poli harmonizace daní z příjmů v podobě společného konsolidovaného základu daně (CCCTB) aktuálně navrhovaného Evropskou komisí ke konzultaci v Evropském parlamentu.

Dle současného časového harmonogramu by se poplatníci měli nové zákonné úpravy dočkat v roce 2019 s plánovanou účinností od roku 2020, kdy se očekává rovněž zavedení principu samovyměření (tj. principu, na jehož základě budou daně bezprostředně automaticky vyměřeny ve výši, v níž byly přiznány v daňovém přiznání, což mimo jiné umožní například dřívější vrácení přeplatků na dani). Nový zákon o daních z příjmů zatím není ještě ani v plenkách a k jeho konečné podobě jistě povede dlouhá cesta.

3 | Daňové a právní aktuality – listopad 2016

Informace GŘ k reverse-charge v telekomunikacích: otázky zůstávají

Režim přenesení daňové povinnosti („reverse-charge“) se od 1. října 2016 vztahuje i na vybrané služby elektronických komunikací. Generální finanční ředitelství („GŘ“) zveřejnilo informaci, která měla upřesnit podmínky aplikace reverse-charge. Některé aspekty však zůstávají i nadále nejasné.



Veronika Jašová
kpmg@kpmg.cz



Iva Císařová
icisarova@kpmg.cz
222 123 709

Dle nařízení vlády se reverse-charge uplatní od 1. října 2016 při poskytnutí služby elektronických komunikací podle zákona upravujícího elektronické komunikace (zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, „ZoEK“).

- (i) prostřednictvím přístupu k sítím elektronických komunikací,
- (ii) propojením sítí elektronických komunikací nebo
- (iii) na základě nákupu a prodeje těchto služeb.

Dle GŘ se první dva body vztahují na poskytování služeb elektronických komunikací na základě smluv o přístupu k sítím elektronických komunikací či smluv o propojení sítí elektronických komunikací za podmínek stanovených ZoEK. Měly by se tak dotknout pouze úzkého okruhu subjektů na velkoobchodní úrovni.

Jako nejpalčivější se jeví poslední bod. Dle informace GŘ by mělo jít o služby založené na smluvním vztahu mezi dvěma podnikateli v elektronických komunikacích (plátcí), který sice není upraven smlouvou o propojení sítí či přístupu dle ZoEK, ale samotná služba elektronických komunikací, která se přeprodává, má povahu plnění určených k přístupu či propojení.

Pro většinu společností, které nakupují služby elektronických komunikací, tak bude nutné určit, zda by měly být kvalifikovány jako podnikatelé v elektronických komunikacích, jež nakupují dotčené služby se záměrem dalšího prodeje, či jako koneční spotřebitelé. V prvním případě by byl při nákupu těchto služeb uplatněn reverse-charge, v případě druhém by měl být uplatněn standardní režim DPH.

Informace specificky uvádí, že například v případě nákupu služeb elektronických komunikací pro následný prodej v rámci holdingu či pro přeprodáv služeb společností zabývajících se centralizací nákupních činností by se reverse-charge měl uplatnit. GŘ ale mlčí například o nákupu služeb elektronických komunikací pro jejich přeprodáv vlastním zaměstnancům či jejich rodinným příslušníkům. Ze strany daňových poradců je tak nyní snaha vyjasnit přístup k aplikaci reverse-charge v této situaci přímo se zástupci GŘ.

Kloníme se k názoru, že pro správnou aplikaci režimu DPH je klíčová definice podnikatele v elektronických komunikacích. Protože ZoEK stanoví především obecné podmínky podnikání v elektronických komunikacích, měl by s definicí podnikatele napomoci občanský zákoník. Jedním ze základních znaků podnikání je úmysl dosahovat zisku. Domníváme se, že v případě přeprodaje telekomunikačních služeb zaměstnancům bez marže není zaměstnavatel v postavení podnikatele a proto by neměl aplikovat při nákupu reverse-charge.

4 | Daňové a právní aktuality – listopad 2016

Podobná argumentace se nabízí i v případě nákupu služeb elektronických komunikací pro následný přeprodej bez marže v rámci holdingu či dalším entitám ve skupině. Zde je ovšem třeba pečlivě zvážit celkové nastavení transakcí mezi spojenými osobami především z pohledu převodních cen a celkovou ziskovost vzájemné spolupráce.

5 | Daňové a právní aktuality – listopad 2016

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Nové výzvy v programu ICT a sdílené služby

Na konci října byly vyhlášeny první z dlouho očekávaných výzev druhého kola Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (OP PIK). Mimo řadu výzev určených pro malé a střední podniky jde i o výzvy v programu ICT a sdílené služby, ve kterých mohou své žádosti předkládat velké podniky. Pro každou podporovanou aktivitu byla vyhlášena samostatná výzva. Shrnujeme nejdůležitější informace pro velké podniky.



Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz



Eva Truhlářová
etruhlarova@kpmg.cz

Žádosti o podporu budou přijímány prostřednictvím elektronického systému MS2014+ od 16. listopadu 2016 do 16. února 2017. Jde o kolové výzvy, tj. záleží primárně na kvalitě předložené žádosti, nicméně řídící orgán může přerušit příjem žádostí při dosažení dvojnásobku požadované alokace, nejdříve však po 14 dnech od zahájení příjmu žádostí o podporu.

Podporované aktivity, výše podpory, alokace a způsobilé výdaje:

Tvorba nových řešení IS/ICT

- Minimální výše dotace 1 mil. Kč, maximální 50 mil. Kč, celková alokace 2 mld. Kč
- Způsobilé výdaje: provozní náklady v podobě osobních nákladů (min. 50 % způsobilých výdajů) a nájemného; investiční náklady v podobě HW, SW a ostatních výdajů souvisejících s projektem v režimu de minimis

Zřizování a provoz center sdílených služeb

- Minimální výše dotace 1 mil. Kč, maximálně 100 mil. Kč, celková alokace 0,7 mld. Kč
- Způsobilé výdaje: provozní náklady v podobě osobních nákladů (min. 50 % způsobilých výdajů) a nájemného; investiční náklady v podobě HW, SW a ostatních výdajů souvisejících s projektem v režimu de minimis

Budování a modernizace datových center

- Minimální výše dotace 10 mil. Kč, maximálně 120 mil. Kč, celková alokace 0,75 mld. Kč
- Způsobilé výdaje: investiční náklady v podobě pořízení budov, pozemků, rekonstrukce staveb, HW, SW, ostatních strojů

Míra podpory pro velké podniky je u všech aktivit 25 % způsobilých výdajů.

Další vybrané podmínky výzev

6 | Daňové a právní aktuality – listopad 2016

Projekty se musí realizovat na území ČR mimo hlavní město Prahu. Počet projektů od jednoho žadatele (1 IČ) v rámci výzev je omezen na jednu aktivní žádost a doba realizace projektu nesmí překročit tři roky od data přijatelnosti projektu. Příjemci podpory u aktivity „zřízení a provoz centra sdílených služeb a tvorba nových IS/ICT řešení“ musí vytvořit minimálně 40, resp. čtyři nová pracovní místa a obsadit je zaměstnanci, kteří budou vykonávat odbornou činnost v souladu se zaměřením centra.

Novinkou pro výzvy 2016 je povinnost žadatele prokazovat vlastnickou strukturu podniku až do úrovně posledního vlastníka. Dále platí podmínka, že veškerý dlouhodobý majetek musí být pořízen od třetích osob, které nejsou spřízněné s žadatelem. Pro aktivity „zřizování a provoz center sdílení služeb a budování a modernizace datových center“ je příjemce povinen u projektů schválených k financování s dotací 50 mil. Kč a vyšší před podpisem Rozhodnutí o poskytnutí dotace poskytnout garanci udržitelnosti, a to na částku odpovídající přiznané částce dotace. Tato záruka může být ve formě zřízení zástavního práva k nemovitostem ve prospěch ČR – MPO, zřízení záruky bonitního ručitele anebo zřízení bankovní záruky, přičemž záruka musí být platná po celou dobu udržitelnosti projektu.

V případě zájmu vám rádi poskytneme detailnější informace a pomůžeme s přípravou projektové žádosti.

7 | Daňové a právní aktuality – listopad 2016

Další novela NOZ a ZOK v Poslanecké sněmovně

Koncem září předložila skupina poslanců vládě další návrh zákona, který by měl dílčím způsobem měnit doposud nenovelizované stěžejní předpisy nového soukromého práva – občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích. Návrh novely se zaměřuje především na společenství vlastníků jednotek a bytová družstva.



Věra Kočicová
vkocicova@kpmg.cz
222 123 869



Bohuslava Jiroušková
kpmg@kpmg.cz

Návrh předložený skupinou poslanců v čele s Jeronýmem Tejcem je velmi úzce zaměřen a v zásadě řeší tři témata. V první řadě a bez dalšího kontextu poslanci navrhuji zavést do občanského zákoníku („NOZ“) zpět institut předkupního práva ke spoluvlastnickému podílu u nemovitých věcí. Dalším a nejrozsáhlejším tématem jsou společenství vlastníků jednotek. V rámci usnadnění jejich fungování se navrhuje hned několik změn. Zjednodušit by se měl proces schvalování změn prohlášení, kterým se nemovitost rozděluje na jednotky. Dále by se mělo jednoznačně stanovit, že při převodu vlastnického práva k jednotce na nabyvatele přecházejí dluhy převodce související se správou domu a pozemku. Aby se usnadnilo financování úvěrů bytových družstev, navrhuji poslanci výslovně zakotvit možnost společenství vlastníků převzít, přistoupit či jinak zajistit dluh družstva vzniklý z úvěru určeného na opravu či modernizaci domu.

Úprava družstev v zákoně o obchodních korporacích („ZOK“) by pak měla doznat změn zejména v otázkách svolávání členské schůze. Ta by se nově měla, vedle uveřejnění na internetových stránkách, svolávat uveřejněním na informační desce družstva. Zjednodušit by se též mělo rozhodování o některých změnách stanov.

Návrh nyní čeká na projednání Poslaneckou sněmovnou. Od vlády nicméně zelenou nedostal. Ve svém nesouhlasném stanovisku poukázala zejména na to, že návrh obsahuje pouze dílčí změny a postrádá komplexní řešení daných problémů. Za preferovanou variantu zásahu do právní úpravy společenství vlastníků a bytových družstev označila souhrnnou novelizaci NOZ. Tím upozornila na svůj návrh komplexní novely NOZ, který téměř po roce od svého předložení prošel na konci října v Poslanecké sněmovně třetím čtením a nyní čeká na projednání Senátem.

Pro úplnost dodáváme, že i k ZOK je momentálně projednávána dílčí novela. Ta se týká povinné participace zaměstnanců v dozorčích radách akciových společností a je zatím před třetím čtením. I v rámci ZOK se však zřejmě brzy dočkáme většího legislativního počínu. Na půdě Ministerstva spravedlnosti totiž dokončili jeho rozsáhlejší novelu, která se nyní vydává do meziresortního připomínkového řízení.

S pronájmem provozovny můžete převzít i zaměstnance předchozího nájemníka

Nejvyšší soud v nedávné době řešil dva podobné případy – podnikatelé v oblasti pohostinství zahájili svou činnost v pronajatých prostorách, ve kterých dříve nájemníci provozovali obdobné podnikání. Na nové nájemníky čekalo nepříjemné překvapení. Dle rozhodnutí soudu spolu s nájmem převzali též zaměstnance svých předchůdců.



Irena Kolárová
ikolarova@kpmg.cz
222 123 724



Barbora Bezděková
bcvinerova@kpmg.cz
222 123 867

Soud tato rozhodnutí vynesl s odkazem na právní institut nazvaný přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů, který upravuje zákoník práce. Podstatou přechodu je povinnost subjektu, který navazuje na podnikatelskou aktivitu svého předchůdce, převzít též všechny jeho zaměstnance. Smyslem této úpravy je, aby rozhodnutí zaměstnavatele o ukončení činnosti či realizaci určité strukturální změny (např. fúze) nevedlo k propouštění zaměstnanců. Převzetí zaměstnanců je automatické – není potřeba ukončovat dosavadní pracovní poměr ani sjednávat nový. Platí původní pracovní smlouva, závazky z kolektivních smluv i ostatní práva a povinnosti z původního pracovněprávního vztahu. Nejde o výmysl českého zákonodárce, ale o promítnutí unijní legislativy.

V kauzách, které aktuálně řešil Nejvyšší soud, se noví nájemníci snažili soud přesvědčit, že o přechod nejde. Argumentovali tím, že jednali pouze s vlastníkem prostor a s původními nájemníky nevstoupili do žádného vztahu, nájem časově plynule nenavazoval na nájem předchůdců či že nepřevzali žádné hmotné vybavení užívané dřívějšími nájemníky.

Nejvyšší soud však nepřesvědčili. V souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie konstatoval, že přímého smluvního vztahu obou zaměstnavatelů není potřeba a ani určitá časová prodleva mezi ukončením činnosti dosavadního a zahájením činnosti přejímajícího zaměstnavatele aplikaci úpravy přechodu nebrání. Od evropské soudní praxe se ale Nejvyšší soud odchyloval, když zamítl i třetí argument nových nájemníků. Podle SDEU totiž dochází k přechodu jen tehdy, pokud nový zaměstnavatel přejímá od tohoto dosavadního také hmotné vybavení, které je k provozování dané činnosti nezbytné (nejde-li o činnost postavenou pouze na lidské síle). Český zákoník práce je však na zaměstnavatele přísnější než příslušná evropská směrnice a převzetí hmotného vybavení nevyžaduje. Tvrdost české úpravy by měla v roce 2017 zmírnit novela zákoníku práce.

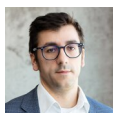
Povinnost převzetí zaměstnanců nemusí být spojena pouze s pokračováním v nájmu provozovny, ale také s odkoupením výrobní linky nebo třeba se získáním nové zakázky, kterou dříve pro objednatele plnil někdo jiný. Před realizací podobných transakcí by tak podnikatelé měli rozhodně zvážit provedení právní prověrky, která je na možné personální důsledky upozorní.

G20/OECD revidují programy, chtějí řešit spory mezi daňovými správami

OECD vydala v říjnu klíčové dokumenty, které tvoří základy hodnotícího a monitorovacího procesu, tzv. mechanismu MAP (Mutual Agreement Procedure) v rámci bodu 14 Akčního plánu BEPS (Base Erosion and Profit Shifting).



Luděk Vacík
kpmg@kpmg.cz



Jan Kiss
jankiss@kpmg.cz

Bod 14 si klade za cíl zefektivnit mechanismy při řešení sporů mezi dvěma státy, které souvisejí s aplikací smluv o zamezení dvojího zdanění. Tyto spory mohou v současné době trvat i několik let. Nově vydané dokumenty upravují metodiku vzájemného hodnocení, dále monitorovací proces a rámec statistického vykazování.

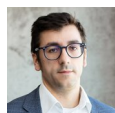
Prostřednictvím vzájemných hodnocení se OECD snaží poukazovat na (ne)efektivnost řešení sporů v jednotlivých státech. V rámci statistického vykazování pak jednotlivé státy musí také uvádět, kolik „sporů MAP“ řeší, kolik jich bylo daný rok ukončeno či jak dlouho trvá řešení jednotlivých sporů. Toto by mělo zajistit větší transparentnost „procesů MAP“ a taktéž donutit jednotlivé státy k rychlejšímu řešení sporů. Aktuální výsledky vzájemného hodnocení a analýz budou vydávány po částech. První část bude publikována v prosinci 2016. Následovat budou komentáře a připomínky daňových subjektů.

Irsko nesouhlasí s rozhodnutím Evropské komise v kauze Apple

Evropská komise v září rozhodla, že Irsko udělilo společnosti Apple neoprávněnou daňovou výhodu ve výši 13 miliard eur a tuto částku musí nyní vybrat od společnosti zpět. Irský ministr financí připravil začátkem října odvolání Irska proti rozhodnutí Evropské komise.



Luděk Vacík
kpmg@kpmg.cz



Jan Kiss
jankiss@kpmg.cz

Evropská komise v září rozhodla, že Irsko udělilo společnosti Apple neoprávněnou daňovou výhodu ve výši 13 miliard eur a tuto částku musí nyní vybrat od společnosti zpět. Irský ministr financí připravil začátkem října odvolání Irska proti rozhodnutí Evropské komise.

Hlavní argumenty irského ministra financí, o které se odvolání opírá:

- Neexistence zvýhodněných daňových režimů, které mělo Irsko poskytnout společnosti Apple
- Škoda vzniklá touto kauzou může ohrozit důvěryhodnost Irska v rámci mezinárodních daňových diskuzí
- Evropská komise podkopává stávající princip mezinárodního zdanění, kde zisky mají být zdaněny tam, kde byly vytvořeny
- Dotčené společnosti nejsou irskými daňovými rezidenty
- Obava vyjádřená Ministerstvem financí USA, že mít za následek snížení daňové povinnosti společnosti Apple v USA
- Rozpor, který spočívá v tom, že Evropská komise umožňuje tímto rozhodnutím jiným jurisdikcím zdanit ty částky, u kterých po Irsku požaduje, aby je vybralo od společnosti Apple
- Evropská komise svým rozhodnutím omezuje suverenitu členských států v daňových záležitostech a způsobuje tak nejistotu pro podnikání jako takové
- Na straně Irska neexistuje žádný právní nárok vybrat od společnosti Apple 13 miliard eur, které dle Evropské komise měly být zaplacené na daních.

Chybně uvedená RPSN ve smlouvě: omyl, který se nevyplácí

Nejvyšší soud se nedávno vyjádřil k otázce nesprávně vypočtené roční procentní sazby nákladů (RPSN) ve smlouvě o spotřebitelském úvěru. Pokud je RPSN ve smlouvě o spotřebitelském úvěru uvedena v nesprávné výši, jde o porušení zákonné informační povinnosti. To může vést např. k aplikaci výrazně nižší úrokové sazby, případně vrácení zaplacených úroků klientovi.



Martin Hrdlík
mhrdlik@kpmg.cz



Aneta Voráčová
avoracova@kpmg.cz

Zákon o spotřebitelském úvěru uvádí výčet povinných informací, které musí smlouva o spotřebitelském úvěru kvůli ochraně spotřebitele obsahovat. Jedním z takových nezbytných údajů je i RPSN. Uvedením nesprávné výše RPSN ve smlouvě se zabýval v nedávném rozhodnutí i Nejvyšší soud. V rámci soudního řízení požadovala úvěrová společnost po svém klientovi uhrazení splatné jistiny a sjednaných úroků. Žalovaný klient ovšem tvrdil, že úvěrová společnost nemá nárok na vymáhání sjednaných úroků, protože RPSN byla ve smlouvě o spotřebitelském úvěru uvedena v nesprávné výši.

Nejvyšší soud ve zmiňovaném rozhodnutí dospěl k závěru, že úvěrová společnost splní svou povinnost uvést nezbytné informace do smlouvy pouze úplným a správným uvedením všech vyžadovaných údajů. Pokud úvěrová společnost špatně vypočítá nebo záměrně uvede do smlouvy chybnou výši RPSN, nesplní zákonné povinnosti. Takové pochybení úvěrové společnosti zákon sankcionuje úročením úvěru diskontní sazbou ČNB (namísto sjednané sazby úroků) a neplatností ujednání o jiných platbách na spotřebitelský úvěr (např. poplatek za sjednání úvěru). V případě posuzovaném Nejvyšším soudem by to znamenalo, že spotřebitelský úvěr by byl namísto sjednaným úrokem ve výši 25 % p. a. úročen diskontní sazbou ČNB, která je již několik let 0,05 % p. a. Poskytovatel úvěru by tak musel klientovi vrátit jím zaplacené úroky přesahující sazbu 0,05 % a veškeré další platby uhrazené klientem nad rámec splácené jistiny.

Citované rozhodnutí může mít pro úvěrové společnosti velmi nepříznivý dopad. Pokud neuvedou povinné údaje do smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo je uvedou nesprávně, budou se muset poskytovatelé úvěrů vypořádat s požadavky klientů na vrácení zaplacených smluvních úroků nad rámec diskontní sazby ČNB a dalších plateb za poskytnutí úvěru.

NSS: práce ve mzdě by neměla vést ke ztrátě

Nejvyšší správní soud se nedávno zabýval další kauzou v oblasti převodních cen. Předmětem sporu bylo oprávněnost výrobce poskytujícího práci ve mzdě vykázat ztráty z důvodu špatného vývoje cílového trhu.



Jana Pytelková Svobodová
jsvobodova@kpmg.cz
222 123 483



Zdeněk Řehák
zrehak@kpmg.cz



Veronika Červenková
kpmg@kpmg.cz

Kontrolovaný subjekt vyráběl kabely z materiálu poskytnutého mateřskou společností a podle dokumentace převodních cen fungoval jako její odloučený výrobní provoz. Převodní cena byla stanovena jako odměna za výkon výroby (minutáž) s pololetní aktualizací ceny výkonu. V roce 2008 dosáhl výrobce ztráty v důsledku výrazného propadu objemu výkonů.

Správce daně doměřil subjektu daň procentem ze skutečných nákladů s využitím vlastní srovnávací analýzy na základě databáze Amadeus. Argumentaci propadem výkonů správce daně neuznal s odůvodněním, že výrobce sám nekontroloval vytížení svých kapacit. Z dokumentace nadto výslovně vyplývalo, že „odloučené výrobní závody nenesou rizika kromě rizik spojených s jejich výrobní funkcí“.

NSS oprávněnost úpravy zisku ze strany správce daně (5 Afs 194/2015) potvrdil. Dle podkladů předložených v rámci daňové kontroly u výrobce měly totiž být ceny produkce fakturované mateřské společnosti stanoveny metodou nákladů a přírážky tak, aby pokryly veškeré nezaviněné náklady, tedy ty, které nemohla česká společnost ovlivnit. Správné tedy podle soudu bylo testovat celkovou úplatu za výrobní činnost.

Jako pozitivní lze na přístupu správce daně hodnotit, že ziskovost českého výrobce porovnával s nejnižší hodnotou ziskovosti subjektů vybraných v rámci srovnávací analýzy. Jako negativní naopak nutno vnímat, že správce daně se podrobněji nezabýval činnostmi reálně vykonávanými srovnávanými společnostmi a spolehl se jen na údaj o kódu klasifikace ekonomických aktivit.

Rozsudek přináší potvrzení dlouhodobě konzistentního náhledu správce daně na společnosti, které jsou výrazně limitovány ve svých funkcích, zejména v případě, kdy tato skutečnost vyplývá i z předložené dokumentace převodních cen.

Předpokládáme, že tento rozsudek podpoří správce daně a ztrátové společnosti, které fungují jako smluvní výrobci nebo poskytují práci ve mzdě, budou do i do budoucna lákavým cílem. Nelze tedy než doporučit pečlivou a včasnou přípravu na kontrolu převodních cen a konzistentní argumentaci k obhájení případných ztrát.

Dokazovat musí i finanční úřad

Nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu v kauze týkající se nároku na odpočet DPH připomíná, že v daňovém řízení musí mnohdy celou řadu skutečností dokazovat i finanční úřad. Snaha daňové správy přenést veškeré dokazování na daňové subjekty u soudů neobstojí.



Jana Pytelková Svobodová
jsvobodova@kpmg.cz
222 123 483



Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Soudci Nejvyššího správního soudu (NSS) se opět zabývali problematikou rozložení důkazního břemene mezi plátce DPH a správce daně. Nedávný rozsudek (6 Afs 170/2016) připomíná, že v daňovém řízení musí dokazovat obě strany, nejen daňový subjekt. V posuzovaném případě daňová správa zpochybňovala nárok na odpočet DPH. Finanční úřad neuznání nároku na odpočet odůvodnil tím, že plátce neprokázal uskutečnění plnění dodavatelem uvedeným na daňovém dokladu. Odvolací finanční ředitelství následně potvrdilo odnětí nároku na odpočet DPH s odůvodněním, že plátce DPH věděl či mohl vědět, že přijímá plnění zasažené podvodem na DPH.

NSS konstatoval, že oba důvody odnětí nároku na odpočet nelze volně zaměňovat. Pokud plátce DPH neprokáže přijetí plnění od uvedeného dodavatele, není vůbec na místě zkoumat případné zasažení podvodem na DPH a vědomostní test. V souvislosti s daňovými podvody se NSS dále vymezil proti extenzivnímu rozšiřování důkazní povinnosti plátců. Soud poukázal na to, že případná účast na daňovém podvodu nebude skutečností, kterou by plátce DPH sám tvrdil. Povinnost shromáždit dostatečné důkazy k prokázání tohoto tvrzení proto stíhá právě a jen daňovou správu a nelze ji přenášet na daňový subjekt.

Při daňových kontrolách ve světle nejen uvedeného rozhodnutí doporučujeme přistupovat k požadavkům a tvrzením finančních úřadů se zdravým skepticismem. Jak dokládají zkušenosti z praxe, ne vždy jsou totiž požadavky finančních úřadů oprávněné. Rovněž výsledky daňových kontrol se vyplatí kriticky analyzovat zejména z pohledu odůvodněnosti závěrů finančního úřadu a jeho podložení dostatečnými důkazy.

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.